

Naar Udvalget gjør saameget Regning paa de værnepligtige medicinske Studenter, at de skulde kunne bruges som Underlæger eller som Assistentter, saa burde der dog vel være fastsat Noget til deres Lønning; det er vel ikke Meningen, at de medicinske Studenter, man vil bruge som Underlæger, i den Tid, de bruges som Saadanne, skulle tjene for Menigmands Lønning. Enten de ere værnepligtige eller ikke, naar de gjøre Tjeneste i en eller anden Charge enten som Officerer, Læger eller som Auditeurer, (man kunde jo ogsaa tænke sig, at man paa den Maade vilde afløse Auditeurerne og tage værnepligtige Jurister,) saa maatte de dog ligesuldt gageres efter de Forretninger, de udføre og med den Gage, som er reglementeret for den Bestilling, der er overdraget dem; man vil dog vel ikke, fordi en Mand er værnepligtig, udtage ham til Officere og sige: Du skal forrette Officertjeneste og lønnes som simpel Soldat; det Samme vilde vel ogsaa være Tilfældet, naar man udtager ham til Underlæge, til Auditeur eller til Cancellist i Ministeriet; han maa lønnes efter den Tjeneste, han forretter; altsaa maa der under alle Omstændigheder normeres Gage til disse Underlæger. Forinden Krigen var Underlægernes Antal, om jeg ikke feiler, omtrent 70; vil man nu trække $\frac{1}{5}$ fra, vil der dog blive 56 tilbage; paa Ministeriets Forslag er der kun optaget 52, og om deres Antal ved den nye Plan skal forøges eller formindskes er et Spørgsmaal, som vil blive afgjort, naar den nye Plan foreligger, men jeg seer her, ligesom i de foregaaende Punkter, den samme Foregriben af Armeens fremtidige Organisation, uden at have et klart Begreb om Armeens fremtidige Styrke, og uden at man veed, hvad der behøves til Landets Forsvar. Det er med andre Ord at sige: saa og saa Meget skal Forsvarsvaesenet koste, passer det, er det godt, passer det ikke, er det os ligegyldigt, flere Penge votere vi ikke dertil, men paa en saadan Hypothese kan ingen Krigsminister bygge en Organisationsplan, idetmindste seer jeg for min Deel mig ikke istand dertil.

David: Da jeg under Behandlingen af Marineministeriets Budget har udtalt mig om det efter min Anskuelse aldeles Uenssigtsmæs-

sig i saaledes at dele et Budget, som bevilges for eet Aar, i det Ordinaire og det Extraordinaire, saa skulde jeg ikke igjen komme tilbage paa det Punkt, som her atter gaaer igjen, saameget mere som Thinget har givet den af mig som urigtigt betegnede Anskuelse sin Sanction, hvis der ikke i Dag var fremsført et nyt Argument for denne Adskillelse, som jeg ingenlunde kan indrømme den Betydning, som man har villet tillægge det. Man har sagt: Krigsministeren har forelagt os et Fredsbudget, men han har ved selv at tilstaae, at der dog i dette findes Adskilligt, som maa ansees for Extraordinairt under de nærværende Forhold, indrømmet, at dette ikke behøves at blive saaledes for Fremtiden, idetmindste efter de Udsigter at dømme, som nu have. Jeg tvivler ikke om, at dette forholder sig ganske rigtigt, men jeg troer, at den Slutning, som det ærede Udvalg havde været berettiget til at gjøre heraf, var, at sige til den høitærede Krigsminister: altsaa kunne vi ikke ansee det for et Fredsbudget; men til at gjøre Mere eller Andet, forekommer det mig ingenlunde at Udvalget var berettiget paa Grund af Krigsministerens Erklæring. Derimod kan jeg, trods al den Umage, jeg har gjort mig, ikke indsee Andet end, at der virkelig i Udvalgets Betænkning ligger en fremtidig Organisationsplan, som staaer imellem Linierne at læse, og at det er fra denne man er gaaet ud ved denne Inddeling af det Ordinaire og Extraordinaire; og jeg forstaaer ikke, hvorledes den Paastand saa ofte har kunnet gjentages, at det har været saare langt fra Udvalgets Tanke, at ville bestemme Noget om Organisationsplanen, men at det kun har villet bestemme den Grændse, indenfor hvilken den skulde holdes. Hvad enten man viser mig store eller smaa Papirer i saa Henseende, saa kan jeg virkelig ikke faae Andet ud end at, naar man i et e e t aarigt Budget vil skjelne imellem Ordinairet og Extraordinairt, saa tænker man ikke paa Nutiden, men saa tænker man paa, hvad man vil slaae fast for en kommende Tid. Jeg kan ogsaa ret godt indsee Grunden til denne Bestræbelse. Vi tænke os saa gjerne som Lovgivere her, der bygge for Evigheden, og vi komme Alle med store Lovgivertanker her i Thinget, og det er